

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 6113205831
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6113205831.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: P plus P, s.r.o., so sídlom Družby 2A, Banská Bystrica, IČO: 43 955 576, zastúpeného JUDr. Jankou Kmeťovou, advokátkou, so sídlom Nad plážou 17B, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Prvá uhoľná spoločnosť, spol. s r.o., so sídlom Veľký rad 2900/5, 945 01 Komárno, IČO: 31 448 453, zastúpenému advokátskou kanceláriou AK H.I.F., spol. s r.o., so sídlom Radvanská 1, 811 01 Bratislava, IČO: 47 235 209, v mene ktorej koná JUDr. Peter Filip, ako advokát a konateľ, o zaplatenie 27.000,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Komárno, pod sp. zn. 5Cb/140/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. novembra 2018, č. k. 26Cob/49/2018 - 584, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

II. Žiadnej zo strán náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 5. apríla 2018, č. k. 5Cb/140/2013 - 539, návrh žalobcu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Podaným návrhom sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu vo výške 27.000,- Eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 08.01.2013 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj nárok odôvodnil titulom náhrady škody, ktorá škoda mala žalobcovi vzniknúť v súvislosti s kúpnu zmluvou, ktorou žalobca ako kupujúci kúpil osobné motorové vozidlo za dohodnutú kúpnu cenu 27.000,- Eur. Žalobca podmienil uzatvorenie kúpnej zmluvy vyhotovením odborného posudku o kontrole originality vozidla vyhotovený pracoviskom kontroly originality Komárno, ktoré podlieha pod žalovaného. Nakoľko výsledkom kontroly originality bolo, že vozidlo je spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách. Žalobca v postavení kupujúceho kúpnu zmluvu uzatvoril. Po zaistení motorového vozidla, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy, políciou, bolo preukázané, že vozidlo malo pozmeňované identifikátory vozidla, na základe čoho bol žalobca toho názoru, že žalovaný porušil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 75 ods. 1 písm. f/ zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky

vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa žalobcu sa žalovaný dopustil porušenia právnej povinnosti, a to s osobami, ktoré na svoju činnosť použil. Žalobca konanie žalovaného a týchto osôb kvalifikoval ako protiprávne s tým, že sa jedná o jeden z predpokladov vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie náhrady škody zodpovedajúcej výške kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške 27.000,- Eur, avšak zo strany žalovaného k zaplateniu náhrady škody nedošlo.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že nárok žalobcu je nedôvodný, pretože žalobca je de iure stále vlastníkom motorového vozidla, nedošlo k zmenšeniu jeho majetku a nemohla vzniknúť škoda v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného. Posudok o kontrole originality vozidla vydaný žalovanou spoločnosťou totiž podľa názoru súdu prvej inštancie nijakým spôsobom neovplyvňuje vlastníctvo žalobcu k motorovému vozidlu. Žalobca sa mohol svojho vlastníckeho práva domáhať voči pôvodnému vlastníkovi vozidla žalobou podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka. Nakoľko neboli splnené súčasne všetky základné podmienky náhrady škody (nedošlo k zmenšeniu majetku žalobcu), súd ďalšie podmienky (porušenie právnej povinnosti ako i príčinnú súvislosť) už neskúmal.

4. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom zo dňa 29. novembra 2018, č. k. 26Cob/49/2018 - 584, tak, že výrokom I. potvrdil rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 5. apríla 2018, č. k. 5Cb/140/2013 - 539, a výrokom II. rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením. Odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu ako neopodstatnené, keďže rozsudok prvoinštančného súdu vyhodnotil ako vecne správny. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, odvolací súd sa v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozsudku stotožnil v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a ďalej tým, že je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (ust. § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). V dovolaní žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 27.000,- Eur s príslušenstvom a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu alebo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný s tým, že podľa jeho názoru žalobcom uvádzané dovolacie dôvody nie sú dané, a preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), ako súd dovolací podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) najskôr skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci, t. j. podmienky konania (§ 161 C.s.p.).

8. Podľa § 438 ods. 1 C.s.p., na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní

pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa ust. § 161 ods. 1 C.s.p., súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 161 ods. 2 C.s.p.).

10. Podľa ust. § 61 C.s.p., má procesnú subjektivitu ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

11. Podľa ust. § 62 C.s.p., ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

12. Podľa ust. § 64 C.s.p., ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

13. Podľa ust. § 66 C.s.p., ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 63 a § 64; vyhláseným rozhodnutím zostáva súd viazaný.

14. Spôsobilosť byť účastníkom konania je jednou zo základných podmienok konania. Rozumie sa ňou mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi priznáva. Zákon odkazuje na hmotné právo, preto procesnoprávna subjektivita splyva so subjektivitou hmotnoprávnou. Otázku hmotnoprávnej subjektivity rieši Občiansky zákonník, resp. Obchodný zákonník.

15. V zmysle ust. § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby, medzi ktoré patria aj obchodné spoločnosti. Túto spôsobilosť majú od svojho vzniku a táto spôsobilosť zaniká až dňom ich zániku, t. j. výmazom z príslušného registra alebo spôsobom určeným v osobitnom zákone.

16. Podľa ust. § 68 ods. 1 Obchodného zákonníka spoločnosť zaniká ku dňu výmazu z obchodného registra, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Dovolací súd zistil z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka číslo 14283/S a Obchodného vestníka č. 221/2020 zo dňa 16.11.2020, že spoločnosť žalobcu bola ex offio vymazaná ku dňu 14. októbra 2020 na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21. septembra 2020, č. k. 4K/7/2020-58, ktorým bolo zastavené konkurzné konanie pre nedostatok majetku podľa § 68 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka.

18. Keďže žalobca v priebehu dovolacieho konania zanikol bez právneho nástupcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 438 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 62, § 64 a § 66 C.s.p. dovolacie konanie zastavil.

19. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 256 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 453 ods. 1 C.s.p., nakoľko Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu pri rozhodovaní o trovách konania pri strate procesnej subjektivity.

20. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.